

Број: [REDACTED]

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Милице Кадовић и Оливере Новаковић, чланова већа, решавајући по жалби [REDACTED], изјављеној против решења председника [REDACTED] године, на основу члана 142 и члана 144 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...142/22) и члана 136 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16 ...2/2023), у поступку остваривања права на солидарну помоћ, на седници одржаној 07.05.2024. године, донела је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба [REDACTED], изјављена против решења председника [REDACTED] године, као **НЕОСНОВАНА**.

Образложење

Решењем председника [REDACTED], одбијен је захтев државног службеника [REDACTED], за признавање права на солидарну помоћ за случај смрти члана уже породице – маћеха, као неоснован.

Против наведеног решења, [REDACTED] је изјавила жалбу из свих законом предвиђених разлога, наводећи да јој је ускраћено право на солидарну помоћ без законског основа и без правно ваљаног образложења. Сматра, да је првостепени орган погрешно протумачио одредбу члана 45 став 1 тачка 6 Посебног колективног уговора за државне органе, да њена маћеха није члан уже породице. Истиче, да је пре подношења захтева за остваривање права на солидарну помоћ, поднела захтев за коришћење плаћеног одуства због смрти члана уже породице, маћеха (како је то у захтеву навела) и да јој је то право одобрено у трајању од 5 радних дана, па јој је нејасно тумачење и примена Посебног колективног уговора за државне органе, јер ако је њена маћеха члан уже породице када захтева коришћење плаћеног одсуства због смрти члана породице, како изненада маћеха престаје бити члан њене уже породице, по том истом Посебном колективном уговору за државне органе, када захтева остваривање права на солидарну помоћ. Наводи да је њена маћеха [REDACTED] била законита супруга њеног оца [REDACTED] године, да је дошла у њихов дом када је она имала 5 година, да се бринула о њој као родитељ или старатељ, а да праву мајку, ону која ју је родила, никад није упознала. У решењу је погрешно наведено да је правни основ за одбијање права на солидарну помоћ у њеном случају чл. 21 Породичног закона, будући да наведени члан говори о сметњи за склапање брака међу тазбинским сродницима. Сматра, да у духу Породичног закона, првостепени орган није узео у обзир члан 2 и члан 60

став 1 Породичног закона. Предлаже да Жалбена комисија судова поништи ожалбено решење и обавезе првостепени орган да донесе ново решење на закону основано.

У одговору на жалбу, првостепени орган је оспорио наводе жалбе у целости остајући при својој одлуци, са предлогом да Жалбена комисија судова жалбу одбије као неосновану.

Након оцене навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да је жалба неоснована.

Према образложењу ожалбеног решења, [REDACTED], овде жалиља, поднела је захтев за остваривање права на солидарну помоћ за случај смрти члана уже породице – маћехе и у прилогу захтева доставила је фотокопију Извода из МКУ за пок. [REDACTED], фотокопију Извода из МКР за [REDACTED] и Изјаву оверену код јавног бележника [REDACTED] заведену под бројем [REDACTED] године. С позивом на одредбу члана 45 став 1 тачка 6 и став 4 истог члана Посебног колективног уговора за државне органе, првостепени орган је одлучио као у диспозитиву ожалбеног решења.

Имајући у виду наведено, Жалбена комисија судова налази да је првостепени орган правилно одбио као неоснован захтев жалиље за утврђивање права на солидарну помоћ за случај смрти маћехе, јер маћеха жалиље није члан уже породице у смислу члана 45 став 1 тачка 6 и став 4 истог члана Посебног колективног уговора за државне органе „Службени гласник РС“ број 38/2019, 55/2020 и 44/2023).

Наиме, Посебан колективни уговор за државне органе, у одељку 12. Друга примања, пододељку 1) Солидарна помоћ запосленом, у члану 45 став 1 тачка 6 предвиђа да „Запослени има право на солидарну помоћ, помоћ породици за случај смрти запосленог и запосленом са случај смрти члана уже породице, а став 4 одређује да се “члановима уже породице у смислу овог члана, сматрају брачни или ванбрачни партнер, деца, родитељи, усвојилац, усвојеник и старатељ запосленог“.

Следствено изнетом, Жалбена комисија судова налази да маћеха жалиље без обзира што је била законита супруга њеног оца, не спада у круг лица за које би жалиља имала право на солидарну помоћ по овом основу, у смислу цитиране одредбе члана 45 став 4 Посебног колективног уговора за државне органе.

Жалбена комисија судова је ценила све наводе жалби и нашла да су исти неосновани, и као такви без утицаја на другачију одлуку по жалби.

Наводи жалбе да јој је нејасно тумачење и примена Посебног колективног уговора за државне органе, јер је њена маћеха члан уже породице када захтева коришћење плаћеног одсуства због смрти члана породице, а није члан уже породице по истом Посебном колективном уговору за државне органе када захтева

Број: [REDACTED]

3

остваривање права на солидарну помоћ, су без утицаја на другачију одлуку, јер оцена законитости решења о плаћеном одсуству није предмет овог поступка.

Такође, наводи жалбе којима се указује да је у конкретном случају требало узети у обзир одредбу члана 2 и 60 Породичног закона, а не одредбу члана 21 Породичног закона, су без утицаја на другачију одлуку по жалби, имајући у виду цитирану одредбу члана 45 став 4 Посебног колективног уговора за државне органе, која децидно прописује ко спада у чланове уже породице.

Имајући у виду наведено, Жалбена комисија судова налази да је ожалбено решење правилно и законито, да ожалбеним решењем није повређено материјално право на штету жалиље, па је применом члана 170 став 1 тачка 1 Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

Дн-а:

- [REDACTED] - 2 примерка,
од којих један доставити жалиљи,
-Архиви

